

Forligspartierne har også meget kraftigt udlagt ændringerne af formålsparagraffen meget, meget forskelligt. Det er ikke lykkedes at få en helt klar vurdering af, om det nu er Socialdemokraterne eller Dansk Folkeparti, der har ret, og af, hvem der tolker den nye formålsparagraf korrekt. Er det vigtigste færdighederne og kundskaberne, eller er der ikke nogen prioritering mellem det og de andre delmål, herunder den alsidige udvikling? Det håber jeg jo så, at undervisningsministeren vil gøre klart for os alle sammen, inden vi skal trykke endeligt på stemmeknapperne.

Prioriteringen, som vi hidtil har oplevet det, af færdigheder og kundskaber betyder selvfølgelig en kraftig nedtoning af andre mindst lige så vigtige kompetencer såsom evnen til at samarbejde i tværfaglige forløb, evnen til at forstå andres behov, evnen til at finde på nye ting – ja, men jeg kunne blive ved. Hvordan skal folkeskolen og lærerne forholde sig til en lov, som forligspartierne forstår grundlæggende forskelligt? Hvordan skal folkeskolen og lærerne udvikle sig efter en ny formålsparagraf, som man ikke her kan få et klart udsagn for hvad egentlig betyder?

I hele testspørgsmålet har det været voldsomt vigtigt for forligspartierne at få gennemført, at de landsdækkende testresultater skal offentliggøres. Det har været så vigtigt, at de ikke kunne vente på at få området ordentligt analyseret og mulige test udviklet. På den anden side har argumenterne handlet om en konstant nedtoning af testenes betydning for folkeskolen. SF frygter, at den nationale præstationsprofil får stor og negativ betydning. Vi frygter en ensretning af undervisningen i retning mod det, der kan måles i testene. Vi frygter en markant øget opdeling i skoler for stærke og skoler for svagere elever. Vi frygter, at de ressourcestærke familier samles i kvarterer og i bestemte skoler, hvor huspriserne så vil stige, og at lærerne søger hen på de stærkeste skoler, hvor kommunerne satser på udvikling for at tiltrække givtige skatteydere lige netop til deres kommune.

Kl. 13.35

Den negative udvikling får virkelig vind i sejlene, når kommunerne begynder at aflønne efter testresultaterne og de årlige kvalitetsrapporter, der skal udarbejdes på baggrund af testresultaterne. Det tvinger til aflønning af lærerne på baggrund af testresultaterne og tvinger jo undervisningen i en retning, der udelukkende fokuserer på testbare færdigheder. Jeg er også

nødt til endnu en gang at understrege, at den nemmeste måde for en klasse eller for en skole at hæve testresultaterne på og derved få flere penge i kassen er at gøre folkeskolen mindre rummelig. Er det det, vi ønsker? Det er ikke det, SF ønsker. Men det sker jo, for kan man få den med den dårligste karakter isoleret og ud af klassen, ud af skolen og hen et andet sted, jamen så stiger karaktergennemsnittet jo helt automatisk. SF ønsker for alt i verden ikke, at folkeskolen skal bevæge sig den vej.

Jeg synes nu ikke, at debatten her og de afstemninger, vi har haft om ændringsforslag, har været særlig oplivende. Jeg kan kun håbe, at vi har en undervisningsminister, som lige om lidt går på talerstolen og siger, at fru Christine Antorini havde ret, da hun under førstebehandlingen sagde, at det, der sker med formålsparagraffen, ikke er udtryk for en særskilt prioritering af faglighed som nummer et. Det vil selvfølgelig være i modstrid med det, ministeren selv har svaret skriftligt, og det, Dansk Folkeparti siger om det, men det kunne jo være rart, hvis det alligevel skete og folkeskolen på den måde i hvert fald kan få lidt mindre kvababelser over det, et flertal vil vedtage om lidt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Man kan jo godt undre sig over, at forligspartierne tilsyneladende ønsker at undersøge det her lovforslag, for i hvert fald dele af forligspartierne har den grundopfattelse i det, de siger, at det ikke gør den store forskel. Det tror jeg ikke de har ret i, jeg tror, det kommer til at gøre en stor forskel.

Lad os bare tage diskussionen om formålsparagraffen først. Det er jo lidt ligesom diskussionen om, hvorvidt hønen eller ægget kommer først, om, hvorvidt det nu er det ene eller det andet, der gør sig gældende. Det eneste, man i hvert fald med sikkerhed kan sige, er, at når man siger som den socialdemokratiske ordfører, nemlig at kundskaber er forudsætningen for den personlige udvikling, så har man i hvert fald taget fejl. For der er jo ingen tvivl om, at her er der netop tale om en vekselvirkning, hvor ingen kan sige noget som helst præcist om, hvad der kommer først. I hvert fald er det sikkert, at en vis form for almen udvikling et eller andet sted er en forudsætning for, at man overhovedet